

Mi leszel, ha nagy leszel?

2010 április 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

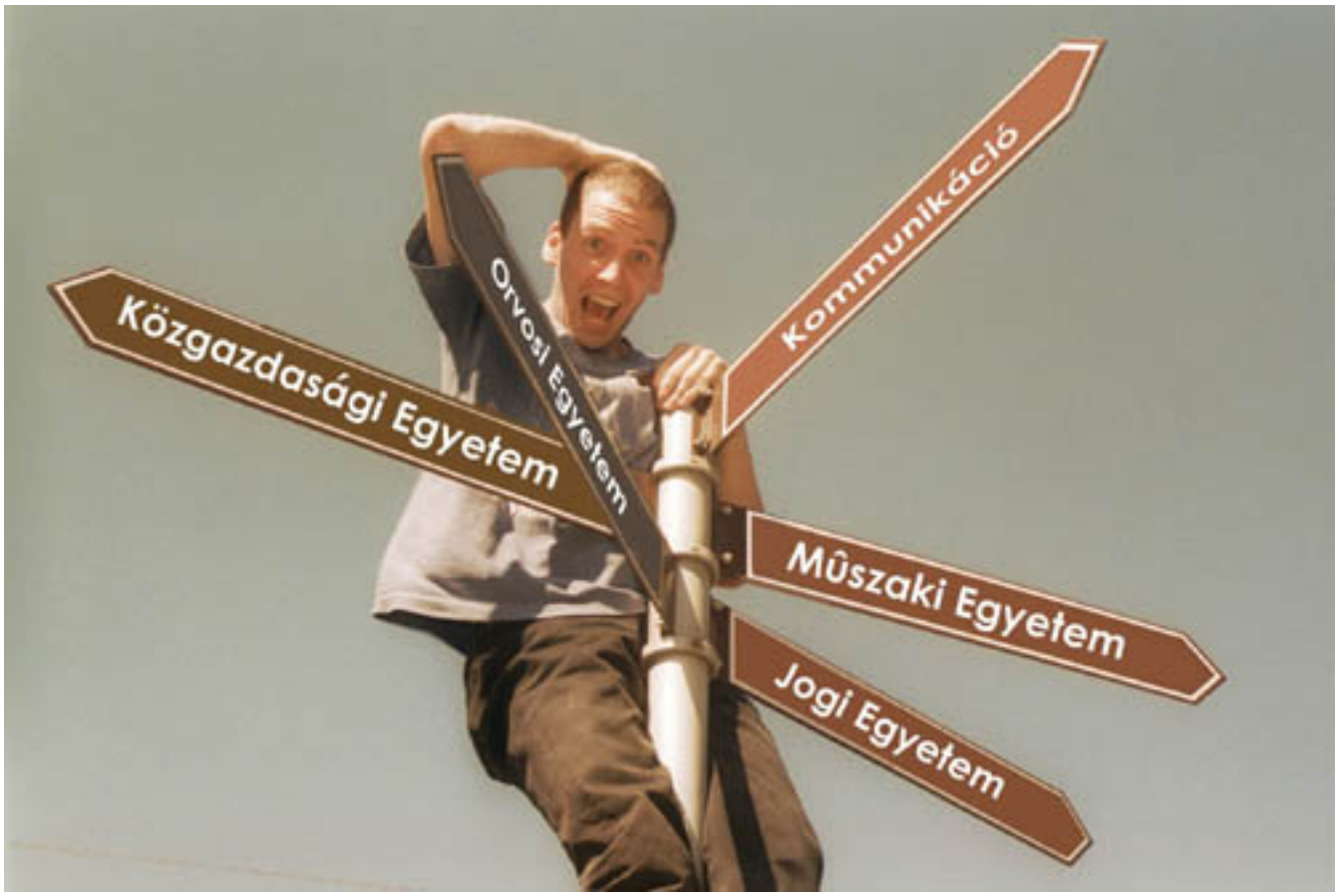
- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Már kiskorunkban találkozunk ezzel a kérdéssel. Mosolygós nénik és bácsik kérdezik t?lünk: Na és mi leszel, ha nagy leszel, tudod már? Mi pedig válaszolunk: T?zoltó, m?t?s néni, kukás, királylány attól függ?en kit, milyen behatások értek óvodás évei alatt…

Aztán kés?bb, ahogy egyre id?sebbek leszünk, újra meg újra el?kerül a kérdés. Családtagok, idegenek próbálják kisajtolni bel?lünk a választ, hova szeretnénk jelentkezni, milyen munkát képzeltünk el, milyen eredményeink vannak. Habár nem biztos, hogy érdekli ?ket a válasz, de az illend?ség ezt kívánja t?lük. Persze ha azt mondjuk: még nem tudom, vagy még nincsenek elképzeléseim akkor jön a fintorgás és a „na, ebb?l is naplopó lesz” megjegyzések. Pedig egy-egy szakma, vagy iskola kiválasztásával még nem d?l el semmi, ráadásul nem biztosíték arra, hogy munkát kapunk, sikeresek leszünk, vagy egyáltalán dönteni tudunk.

Manapság a gyerekeknek már 6 évesen eld?l a világ, milyen általánosba járnak, aztán jön a középiskola kérdése, ami ugye még nehezebb, egyeseknek az is megadatik, hogy már 5. vagy 7. osztályos koruktól fogva egy nagyobb lépésben gimnáziumba járhatnak az ún. „kisgimibe”.
Egyre többen vannak azon az állásponton, miszerint gyermekük csak egy szakma kitanulásával tud érvényesülni, ebben f?leg az Európai Unióba való vetett hit is közrejátszik, de tényleg érdemes megnézni mennyivel jobban el tud helyezkedni egy olyan szakember, aki ért is ahhoz, amit csinál, mint mondjuk egy jó nev? egyetemen végzett tanár.
Végül pedig ott van a fels?oktatás: egyetem vagy f?iskolai szak, vagy netalántán a mostanság oly divatos OKJ-s képesítés? Ezt már leginkább magunk próbáljuk eldönteni, ami nagyon nehéz. Alapvet?en számításba kell venni, mennyit szeretnénk még az életben tanulni, mit és hol. Ráadásul nem árt, ha a saját képességeinket is felmérjük el?tte és nem úgy ugrunk neki a felvételinek, hogy hátha összejön valami. Mindig kellenek tartalék szakok, tartalék iskolák. Figyelembe kell venni az anyagi helyzetet, a távolságot, milyen lehet?ségek vannak, lehet-e az általunk kiválasztott képzéssel egyáltalán valamit kezdeni. Ezek a legfontosabb szempontok miel?tt beadnánk a jelentkezési lapot (ami pár éve már e-felvételi formában is elküldhet?).

De még itt is számtalan élmény vár ránk, ami segít az elbizonytalanításban. Csak nagyon kevés ember tanul úgy tovább, hogy tudná, mit akar pontosan. Amíg nem válunk a részévé nem is tudjuk elképzelni milyen is belülr?l, mennyi szakirány vagy speciális tudás közül kell választanunk. Még az évek óta dédelgetett célok is füstbe ment tervekké válhatnak, ha megcsillan el?ttünk más szebb vagy érdekesebb lehet?ség; másrészt változunk, id?sebbek leszünk és már nem akarunk t?zoltók vagy kukások lenni, beérjük kisebb álmokkal, elérhet?bb és mindazonáltal kézzelfoghatóbb munkákkal is.
De ne feledjük: néha nem árt álmodozni sem… mi lenne a világgal álmodozók nélkül, akik ha elég kitartóak megvalósíthatják saját kis céljaikat, mert az emberiségnek igenis szüksége van rájuk.

Zsidi Éva
Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló